

I. стр.
Християнска философия.

Философия означава любов към мъдростта.

Философията е наука за най-общите закономерности в областта на природата, обществото и мисленето!!!

Делове на християнската философия.

I. - Онтология - наука за битието (съществуващото)

- тя разглежда въпроси от типа на коя е първопричината на съществуването, кой е смисълът на всичко съществуващо, що е пространство, що е време.

1. Монизъм - единствен принцип на съществуване, философско учение, което приема за основа на всичко съществуващо едно начало.

2. Дуализъм - предполага съществуването на две различни равноправни, равнопоставени начала: материалната и духовната субстанция.

3. Плурализъм - потвърждение или допускане на множество мнения, възгледи или гледни точки по даден въпрос

На въпроса как е сътворен светът имаме следните отговори:

4. Креационизъм - сътворяване от небитие в битие.

5. Теисти - светът е творение от Бог. (Вярва в съществуването на Бог)

6. Пантеизъм - обожествява се природата - Бог и природата са теждествени.

7. Деизъм - а) Бог (люхва началото) активира началото на света и не се интересува повече от света.
б) предполага съществуването на Бог като първопричина на отрикането на съществуването на нито личност.

II. Гносеология - теория на познанието, която изучава изворите, възможностите и средствата на научното познание.

Според гностиците светът е на 100% познаваем според агностиците е на 100% непознаваем.

1. Сенсуализъм - според него сетивата и възприетите са основен и достоверен източник на познанието.

2. Емпиризъм - според него цялото човешко знание произлиза от опита.

3. Рационализъм - истината може да бъде открита най-вече и преди всичко чрез разума и анализа на фактите а не чрез вяра и религиозни учения (источник на истината е човешки разум)

4. Интуиция (шото еубитва)^{2. стр.} - дава знания, убеждения, вяръвания, които ние не винаги можем да обясним логически.
5. Религиозно - мистично познание.

III) Наука за ценностите (Аксиология) - изследва ценностите и обикновено се разделя на етика и естетика.

Хронологическо деление на философията.

1. Антична философия. - V в. пр. Хр. - IV в. сл. Хр.

I. Досократически период - характеризира се с „натурфилософия“ (философията, която изследва света около човека). През този период са работили 7-те мудреци.

II. Класически период.

a) Сократ - поставя основите на антропологията

b) Платон - акцентира върху идеята.

b) Аристотел - при него

Той подрежда философските знания. - систематизира ги.

III) Елинистически период.

a) стоицизъм. - Сенека е бил от тази школа.

b) неоплатонизъм.

2. Средновековна философия - V в. сл. Хр. - XV в. сл. Хр.

I. Схоластика - на Запад

II. Исихазъм - на Изток.

3. Философия на новото време - представител Рене Декарт и Емануел Кант.

4. Съвременна философия - от края на XIX в. до сега.

- екзистенциализъм - носик на съществуване. Представител Жан Пол Сартър, Камю и др., Едмунд Хусерл (е създател на феноменологията - философия на преживяването)

еклектизъм - механично смесване на различни философски учения.

3. стр.
Методи на изследване на християнската философия.

Думата метод е от гръцки произход - нещо, което ме улеснява в дадена дейност. Два са основните методи:

1. анализ - при него едно цяло се разделя на съставните му части и тези части се изучават самостоятелно свързан с индукцията.
2. синтез - правят се обобщаващи изводи, свързан е с дедукцията.

Взаимоотношения между религия и философия.

Общо погледнато и религията и философията тръгват от един изходен пункт, а именно стремеха на човека да разгадае света около него, но едноновременно с това те вървят по различни пътища. При религията човек търси Бог и Бог човека - (Бог $\leftrightarrow$ човек) - двупосочна връзка ако говорим за Християнството - понеже то е откровение от Бога. При философията връзката между Бог и човек е едностранна - човек търси Бог.

По отношение на взаимодействието има две крайни постановки:

- а) философията е ненужна - единствено религиозното познание е достатъчно и дава отговор на всички въпроси.
- б) религията не е нужна.

Взаимодействие м/у мироглед и философия.

Под мироглед се разбира отговорите, които човек дава по въпроси свързани с произхода, същността и крайната цел на света и човешкия живот.

Под философия се разглежда рационално обобщаваните и изразени отговори на същите въпроси.

В мирогледа освен рационални има и ирационални елементи, следователно тръгвайки от мирогледа, човек може да